

ТРИРАЗОВИЙ ПРИЗЕР ЧЕМПІОНАТУ СВІТУ

Три бронзові нагороди на світовому чемпіонаті з кунгфу, який відбувся в Ель-Кувейті, столиці Кувейту, виборів Олег Волков, студент Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування нашого університету.

World Kung Fu Championship вважається одним з найпрестижніших світових чемпіонатів з кунгфу за версією International Kung Fu Federation. Вперше виступивши на змаганнях такого рівня, Олег отримав нагороди в двох видах показового мистецтва кунгфу (традиційний кулак і традиційна зброя) і в контактній боротьбі.

Рівень учасників був досить високий, перше місце виборів майстер спорту міжнародного класу. Змагались Олегу довелося у ваговій категорії до 80 кілограмів, хоча у нього тільки 60. До того ж, часу на відпочинок від перельоту і акліматизацію достатньо не було достатньо.

СИЛЬНИЙ — ЗНАЧИТЬ ДОБРИЙ

— А переліт видався важким. Оскільки Кувейт — закрита країна, приземлялись в Росії і в Об'єднаних Арабських Еміратах, в Абу-Дабі. Але збірна України виступила достойно — ми здобули друге командне місце. Пропустили уперед лише збірну Росії. Я тренуюсь 7 років. Усім, чого досяг, завдячую своїм тренерам. Талановитим, геніальним тренерам! Готуватись до всесвітнього турніру дуже допоміг головний тренер збірної команди України, президент Європейської федерації кунгфу Микола Матусівський. Викладач нашого університету Дмитро Польгуль, президент Вінницької обласної федерації з кунгфу — людина дуже шанована в Україні. Він не просто майстер бойових мистецтв, він — філософ. Він навчив мене такому правилу: сильний — значить добрий. Силу можна вкладати лише в добро. І не на користь собі.

— Кунг-фу — китайське бойове мистецтво. Олеже, чому головними претендентами на перемогу були не китайці, не індійці?

— Нині наші українські майстри уже володіють цим мистецтвом не згірш, аніж китайці чи японці. Хоча їх на цих змаганнях не було — знову ж таки, мабуть, через те, що Кувейт — країна особлива. На жаль, в Україні про наших українських майстрів кунгфу знають менше, аніж у світі.

ЩАСЛИВИЙ, ЩО НА ПКТА

— Аби досягти мети, багато чого доводиться себе позбавляти. Вільного часу зовсім немає. Моє життя — це навчання в університеті і тренування. Викладачі нашої кафедри проектування комп'ютерної та телекомунікаційної апаратури (завідувач доктор технічних наук, професор Микола Філінюк) — висококласні, пояснюють так, що не зрозуміти неможливо. Я дуже щасливий з того, що навчаюсь саме на цій кафедрі, саме в Інституті РТЗП. Інженерне, творче мислення — його ретельно виховують у нас викладачі впродовж 5 років. Навчання в університеті мені дало найголовніше: уміння досягати мети, шукати можливості реалізації своїх ідей. Тому я щиро закликаю абітурієнтів поступати саме до нас. Це будуть чудові студентські роки і потому матимете перспективний фах.

— Олеже, ти уже пробуєш себе як інструктор.

— Намагаюсь в дітей вкладати те, що вмію. Тринадцятилітня дівчинка, яку я треную, уже має шостий рейтинг в Україні.

БЕЗ ПАРАНДЖІ

— В українській збірній на кувейтському чемпіонаті була одна дівчина. Вона стала срібною призеркою в показових видах. Дівчата виступали і за мусульманські країни — Іран, Сірію, Кувейт... Навіть в повноконтактних боях. Хоча мусульмани дуже вимогливо до жінок ставляться. Жінки ходять в паранджі. Є паранджа, де відкриті очі. А є такі, де тільки два прорізи для очей. Але у них вважається непоштивим, коли на жінці менше кілограма золотих прикрас. Чути як усе це бряжчить під паранджею.

Країна дуже багата. І живе розмірено, повільно. Валюта їхня одна з найдорожчих у світі, навіть дорожча, аніж фунт стерлінга. Кувейтський динар коштує 3,7 долара. І держава надзвичайно піклується про людей.

Кувейт — безпечна країна. Ми вільно гуляли містом ввечері. Але чомусь за Україною дуже сумував. Виходив на балкон готелю, дивився на Перську затоку і відчував тугу.

— А хто тобі допоміг з фінансуванням?

— Переважно спонсори. Частину витрат оплатила обласна влада, обласне управління спорту.

БУДУЧИ СИЛЬНІШИМ, НА ЗЛО ВІДПОВІДАТИ ДОБРОМ

— Почалося усе з дитинства. Був дуже незабіякуватим, а цим зловживали мої однолітки. Натерпівся! Коли почав займатися кунгфу, причіпки припинилися. Але завдяки тренеру я не помстився нікому. Мати перевагу, це все одно що ти їдеш на автостраді на дорогій автівці — хіба доцільно комусь доводити, що ти швидший. Ти знаєш на що ти здатен і цього вистачає. А свої можливості можна доводити на змаганнях. Мистецтво бою — як меч. Воно допомагає витримати.

Кунг-фу — мистецтво, яке передбачає розвиток особистості. Тут усе залежить від тебе. Напрацював — маєш результат. Але працювати треба як генератор — безперестанку.

— Є перемога в масштабах світу, є перемоги в масштабах власної душі. То чимало варте — в тобі не відчувається пихи, гордоців, хоча усі підстави для цього. Ти — призер світового чемпіонату!

— Якщо перемогти себе не можеш, то світові перемоги не мають ні значення, ні вартості. Головне стати кращим самого себе. Порівнювати себе із самим собою, а не з іншими. І усвідомлювати для себе значущість доброти. Будучи сильнішим, на зло відповідати добром. Оце вимагає дуже великих зусиль!